

x seu potius Heneske, quod nomen in episcopatu Halberstad. usitatum fuisse
ostendit instrumentum anni 1338. cuius testis citatur Heneske van Hoym, apud Budeum pag. 159

P R Æ F A T I O.

nibus, nisi Heginonem dictum malimus & nostrum & avunculum, quod Galli flexerint in notiores ipsi Hugonem. Sed cur *Lothariensis* dictus Hugo, & cuidam creditus Flander? an quia in his oris aliquamdiu egit, antequam Gallos adiret, & à Lotharingia in Galliam venit? Quod Gemeticensis Anonymus de *Saxoniae confinio* addit, velut ad conciliationem cum recepta de saxonica origine sententia pertinere videtur; etsi enim Lotharingia hodie non habeatur confinis Saxoniae, olim tamen fuit, quando hæc non Ostfalos tantum sed & Angarios & Westfalos comprehendebat, & nunc quoque circulus Westfalicus longè porrigitur. Ut taceam Gallorum quorundam more omne Franciæ Orientalis seu Germaniæ Regnum, inde ab Ottonum temporibus Saxoniae nomine designatum, ut Glabro & Wilhelmo Gemeticensi, qui Henricum III. Regem filium facit Cononis Saxonum ducis, Conradum Salicum intelligens. Ego etsi de patria & stirpe Hugonis à S. Victore nihil adhuc certi pronuntiare ausim; magis tamen in sententiam jam dudum receptam inclino. Et parum verisimile mihi quoque videtur, Lothariensem aut Flandrum illustri stirpe natum adolescentem ex remotis locis ad tenue ac recens structum loco obscuro Hamerslebenense Monasterium missum fuisse, avunculumque simul Halberst. Archidiaconatum tenuisse, nisi Reinhardo Episcopo fundatori aut vicinis, aut cognatione propinqua junctos fuisse ponamus. Interea ista veritati penitiùs indagandæ fortasse aliquando profutura addere illis volui, quæ V. Cl. *Henricus Meibomius junior* pro solita eruditione sua dixit in peculiari dissertatione operibus Historicis & avitis & suis adjecta,

